

בבית המשפט העליון

בש"א 8652/14

לפני: כבוד הנשיא א' גרוניס

המבקשים: 1. לוג טק תקשורת בע"מ
2. תדהר מרכז רפואי להשתלות שיניים בע"מ
3. פרופורציה פי.אמ.סי בע"מ
4. אזורים חברה להשקעות בפתוח ובבנין בע"מ
5. צח כרמלי

נגד

המשיבים: 1. ירון מאירי
2. שטראוס מים בע"מ

בקשה לאיחוד דיון

בשם המבקשים: עו"ד רון אובוז

החלטה

1. לפניי בקשה לאיחוד הדיון בחמש תביעות שהגיש המשיב 1 (להלן – המשיב) בבתי משפט לתביעות קטנות במחוזות שיפוט שונים. בכל חמש התביעות עותר המשיב לקבלת הפיצוי הסטטוטורי הקבוע בסעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (להלן – חוק התקשורת). זאת, בגין דברי פרסומת, שלפי טענת המשיב, שיגרו אליו החברות המבקשות, ללא הסכמתו ובניגוד להוראות חוק התקשורת.

2. בבקשה נטען, כי כל הודעות הדואר האלקטרוני (מלבד אחת) נשלחו למשיב על ידי המבקשת 1, ובהתאם למאגר מידע אליו נרשם המשיב. הודגש, כי עובדה זו אף צוינה מפורשות בתחתית ההודעות כולן. יחד עם זאת, נטען, כי המשיב ביכר לפצל את התביעות בבתי משפט שונים, בעלי סמכות עניינית זהה, ולתבוע בנפרד את החברות שפירסמו את עסקיהן באמצעות שירות ההודעות שמעניקה המבקשת 1. על פי הנטען, בכך מנסה המשיב למקסם את הפיצוי הכספי שיקבל בגין משלוח ההודעות, וזאת חלף

הגשת התביעות נגד כל המבקשים במאוחד. לטענת המבקשים, המשיב אינו אלא "תובע סדרתי" הרואה בסעיף 30א לחוק התקשורת מקור הכנסה בטרחה מועטה. לצד זאת, נטען, כי יש קשר הדוק בין חמש התביעות, וכי איחוד הדיון בהן יביא לייעול ההליכים, ימנע הכרעות סותרות, ויתרום לחיסכון בזמן שיפוטי ובזמנם של בעלי הדין. המבקשים הוסיפו, כי עדות לזיקה בין התביעות, היא העובדה שהמשיב פנה במסגרת שתיים מהתביעות בבקשה לדחיית מועד הדיון עד להכרעה בתביעה שהגיש נגד המבקשת 1. בהתאם לכך, מבוקש לאחד את הדיון בבית המשפט לתביעות קטנות בפתח-תקווה, לשם הוגשו שתיים מתוך חמש התביעות נושא הבקשה דנא.

3. המשיב מתנגד לבקשה. בתגובה מטעמו, שצורפה כנספח לבקשה, נטען, כי קיים הבדל מהותי בין התביעה שהוגשה נגד המבקשת 1, לבין התביעות שהוגשו נגד החברות המבקשות האחרות. זאת, שכן בתביעה נגד המבקשת 1 נטען כי זו מפרה במישרין את הוראות חוק התקשורת, ואילו בתביעות נגד החברות האחרות נטען כי הן מפרות את הוראות חוק התקשורת בעקיפין, באמצעות רכישת שירותי פרסום מצדדים שלישיים. לטענת המשיב, אם יאוחד הדיון בהליכים, ייגרם עיוות, שכן הושקעו על ידו משאבים רבים ו"הייתה סיבה מוצדקת" להגשת כל אחת מהתביעות בנפרד. המשיבה 2, אינה מתנגדת לאיחוד הדיון והותירה את ההכרעה לשיקול דעתו של בית המשפט.

4. לאחר עיון בבקשה, לרבות בתגובות המשיבים וביתר הנספחים שצורפו לה, הגעתי למסקנה כי מן הראוי לאחד את הדיון כמבוקש. השאלות המתעוררות בחמש התביעות נושא הבקשה דומות, וקשורות אלו באלו, במידה המצדיקה את איחוד הדיון. זאת ועוד, לא שוכנעתי מטענת המשיב לגבי ההצדקה לפיצול חמש התביעות בין בתי משפט שונים. טענה זו נטענה בלקוניות וללא כל ביסוס. כפי שנפסק לעניין השימוש בסמכות לפי תקנה 7 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, "די בכך שבין שתי תובענות קיימת השקה, גם אם לא חפיפה מוחלטת, בכדי לקבוע כי הן באותו נושא" (בש"א 574/98 אלמשנו נ' האפורופוס הכללי (9.3.1998)). אף היעדרה של זהות מוחלטת בין בעלי הדין בהליכים אינה גורעת ממסקנה זו (ראו, בש"א 4887/13 עדני נ' וינקלר, פסקה 3 (28.7.2013)).

5. באשר לבית המשפט שבו יתקיים הדיון המאוחד, סבורני, כי המבקשים לא הצביעו על טעמים המלמדים כי מאזן הנוחות נוטה במובהק לטובת איחוד הדיון בבית המשפט לתביעות קטנות בפתח-תקווה. בנסיבות אלו, לא ראיתי לסטות מהכלל לפיו בירור ההליכים ייערך במאוחד לפני הערכאה לה הוגש ההליך המוקדם בזמן (ראו,

בש"א 5010/12 ריסורסט בע"מ נ' אל רועי טרייד בע"מ (11.7.2012)). לפיכך, הדיון המאוחד בחמשת ההליכים יתקיים בבית המשפט לתביעות קטנות בתל-אביב-יפו.

6. אשר על כן, הנני מורה, על העברת מקום הדיון בת"ק 45644-09-14 ובת"ק 45677-09-14 (שתיהן, תביעות קטנות – פתח-תקווה), בת"ק 23088-10-14 (תביעות קטנות – הרצליה), ובת"ק 52758-10-14 (תביעות קטנות – ראשון-לציון) לבית המשפט לתביעות קטנות בתל-אביב-יפו, ועל איחוד הדיון שם עם ת"ק 5699-09-14 (תביעות קטנות – תל-אביב-יפו). המשיב 1 ישלם למבקשים שכר טרחת עורך דין בסך 2,000 ש"ח.

ניתנה היום, א' בטבת התשע"ה (23.12.2014).

ה נ ש י א